

РЕШЕНИЕ

№ 781

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Емилия Александрова

Членове: Катя Хасъмска
Таня Кандилова

при участието на секретаря Кристина П. Г.а
като разгледа докладваното от Катя Хасъмска Въззивно гражданско дело № 20231100508735 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258-273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба Б. Р. Г.а срещу решение № 20193817/01.10.2021 г. на Софийски районен съд, 3-то ГО, 89 състав по гр. дело № 21141/2019 г. в частта му, относно вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака, както и в частта му за предоставяне ползването на семейното жилище на мъжа. Счита решението в обжалваните части за неправилно и необосновано, поради допуснати съществени процесуални нарушения, отнето право на адекватна защита на ответницата и неанализиране в пълнота на събраните доказателства. Въззивницата е изложила съображенията си и моли да се отмени решението в обжалваните части, като въззивният съд приеме, че вината за разстройството на брака е на мъжа, както и да ѝ предостави ползването на семейното жилище, в условие на евентуалност- да ѝ се предостави приземния и първи етаж от семейното жилище за ползване. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Въззиваемата страна Е. А. Г., оспорва изложеното в жалбата и моли първоинстанционното решение в обжалваните части да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Е. А. Г. е подал насрещна въззивна жалба срещу решение № 20193817/01.10.2021 г. на Софийски районен съд, 3-то ГО, 89 състав по гр.

дело № 21141/2019 г. в частта му, относно вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака. Моли да се отмени решението в обжалваната част, като въззивният съд приеме, че вината за разстройството на брака е на жената.

С отговора на насрещната въззивна жалба Б. Р. Г.а счита същата за подадена след изтичане на законоустановения срок.

Въззивната жалба и насрещната въззивна жалба са допустими. Подадени са, съответно, в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК и чл. 263, ал. 2 от ГПК, от страни, имащи правен интерес от обжалването, и са срещу подлежащ на въззивно обжалване акт, който е валиден като цяло и допустим в обжалваните му части.

Софийският градски съд, като прецени приетите относими доказателства по делото и обсъди становището и възражението на страните, приема за установено следното:

С решение №20193817/01.10.2021 г. Софийски районен съд, 3-то ГО, 89 състав по гр. дело № 21141/2019 г., е прекратил с развод гражданския брак, сключен между Е. А. Г. и Б. Р. Г.а, като дълбоко и непоправимо разстроен. Постановил е, че вина за настъпилото разстройство на брака имат двамата съпрузи. Предоставил е упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака дете Р.Е. Г. на майката Б. Р. Г.а, при която детето ще живее. Съдът е определил режим на лични отношения между бащата Е. А. Г. и детето Р.Е. Г.. Осъдил е Е. А. Г. да заплаща месечна издръжка за детето си Р.Е. Г., чрез неговата майка и законен представител Б. Р. Г.а, в размер на 165 лева, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, до настъпването на законни причини за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане. Предоставил е ползването на семейното жилище, находящо се в гр. Банкя, ул. *****, лична собственост на бащата, на съпруга Е. А. Г.. Постановил е след прекратяване на брака жената да носи предбрачното си фамилно име Б.. Осъдил е мъжа да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 237.60 лева държавна такса, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 лева държавна такса. Осъдил е жената да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 лева, представляващи държавна такса по делото и е оставил без уважение исканията на страните за присъждане на разноси по делото.

Наведените доводи за неправилност на решението в обжалваната част относно вината за разстройството на брака на съпругата, настоящата инстанция счита за неоснователни. Видно от влязло в сила решение от 13.08.2020 г. по гр. д. № 8374/2019 г. на Софийски градски съд, Гражданско

отделение-Брачни състави, I- ви въззивен брачен състав, съпругата на 23.09.2018 г. е упражнила върху съпруга си физическо, психическо и емоционално насилие и принудително е ограничила личната му свобода. Същата твърди, че през октомври 2018 г. е напуснала семейното жилище, с което самоволно напускане на семейното жилище, същата е нарушила разпоредбата на чл. 15 от СК, без да се ангажират доказателства за наличие на важни причини за разделно живеене на съпрузите, като жената е предизвикала фактическата раздяла между тях.

Със събраните от първоинстанционния съд писмени доказателства и гласни доказателствени средства, чрез разпита на свидетелите А. и Я., не се доказаха твърдяните от съпругата брачни провинения на съпруга- проявявана агресия, тормоз, обиди и заплахи за убийство.

Ето защо, настоящия съдебен състав счита, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има единствено съпругата, поради което решението в тази му част, като неправилно, следва да бъде отменено и съдът да постанови, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има единствено съпругата.

Относно предоставяне ползването на семейното жилище на страните:

Със събраните в първоинстанционното производство доказателства се установява, че семейното жилище се намира в гр. Банкя, ул. ***** . Тъй като същото е придобито по време на брака между страните, по възмезден начин, и тъй като презумпцията на чл. 21, ал. 3 СК е оборима единствено по съдебен ред, семейното жилище е СИО. Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 5 СК когато съпрузите са събоственици на семейното жилище, съдът предоставя ползването му на единия от тях, като взема предвид интересите на ненавършилите пълнолетие деца (каквито към настоящия момент страните нямат), вината, здравословното състояние и други обстоятелства. Жилището е неподеляемо- невъзможно е да се обособят самостоятелни реални части от семейното жилище (без общо ползване на помещения), без преустройство и изменение на предназначението на отделните помещения, а отношенията между страните са нетърпими (предвид поведението на жената), поради което приложение следва да намерят критериите в чл. 56, ал. 5 СК. Поредността на изброяването на тези критерии – интересите на ненавършилите пълнолетие деца, вината, здравословното състояние и другите обстоятелства на случая, не е с

оглед на тяхната значимост, с изключение на критерия „интереси на децата“ (така т. 11 от ППВС № 12 от 28.11.1971 г.). Дълбокото и непоправимо разстройство на брака е по изключителна вина на съпругата. Мъжът е с влошено здравословно състояние (установено с многобройни писмени доказателства), а обстоятелството, че жената има запазено пожизнено и безвъзмездно право на ползване върху апартамент № 5, находящ се в гр. София, ж. к. **** (установено с приложения нотариален акт от 25.06.2009 г., е от категорията други обстоятелства според смисъла на кодекса, които следва да се вземат предвид при предоставяне ползването на семейното жилище.

В настоящата инстанция не бяха ангажирани доказателства, които да разколебят убеждението на съда относно правилността на решението в тази му част, поради което първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в частта му относно предоставяне ползването на семейното жилище.

С оглед вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака, решението на първоинстанционния съд трябва да се отмени и в частта за държавната такса при решаване на делото по иска за развод, като тази такса в размер на 50 лв. се възложи на жената, която се осъжда да я заплати по сметка на СГС, на основание чл. 329, ал. 1, изр. 1 от ГПК.

С оглед изхода на въззивното производство и вината на жената за разстройството на брака (арг. от чл. 329, ал. 1 ГПК) въззивният съд присъжда на мъжа направените разноски по делото в размер на общо 637,50 лв. (платено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. за първоинстанционното производство, 25 лв. държавна такса за образуване на делото за развод и 12,50 лв. държавна такса за насрещната въззивна жалба. Искането на жената за присъждане на разноски е неоснователно.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20193817/01.10.2021 г. на Софийски районен съд, 3-то ГО, 89 състав по гр. дело № 21141/2019 г., **в частта** относно вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака и **в частта**, в която Е. А. Г. и Б. Р. Г.а са осъдени да заплатят по сметка на СРС всеки от тях по 25 лева

– държавна такса при решаване на делото по иска за развод, **и вместо него ПОСТАНОВИ:**

ОБЯВЯВА, че вина за разстройството на брака има жената.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20193817/01.10.2021 г. на Софийски районен съд, 3-то ГО, 89 състав по гр. дело № 21141/2019 г. в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА Б. Р. Г.а да заплати по сметка на СГС държавна такса при решаване на делото по иска за развод в размер на 50 лева.

ОСЪЖДА Б. Р. Г.а да заплати на Е. А. Г. сумата от 637,50 лева – разноси по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Б. Р. Г.а за присъждане на разноси по делото, като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____